

Učí Bible, že se Ježíš brzo vrátí?

Proč je tato otázka důležitá?

Mnozí lidé, kteří se zabývají Biblií mají za to, že Ježíšův příchod je blízko. Myslí si totiž, že pozorují v naší době znamení konce světa. Chtěli bychom se proto na následujících stránkách věnovat některým biblickým místům, která považujeme v této souvislosti za důležitá. Chceme ukázat, že křesťanům nepřísluší zkoumat a předpovídat čas Ježíšova příchodu. Ježíš nás volá, abychom ho následovali a abychom mu v pokoře, poslušnosti a věrnosti sloužili. Víme, že přijde. Kdy přijde – to není naše věc.

Obsah

- 1 Můžeme přibližně vědět, kdy se Ježíš vrátí?
- 2 Najdeme v Bibli znamení konce světa?
- 3 Naplnění času, konec dnů, poslední dny, poslední hodina – o čem to všechno je?
- 4 Jak mluvil Ježíš o svém druhém příchodu?

✚ 1 Můžeme přibližně vědět, kdy se Ježíš vrátí?

Po Ježíšově vzkříšení byli jeho učedníci plní naděje, že začne Boží království. Zeptali se Ježíše:

Když se tedy sešli, tázali se ho: “Pane, v tomto čase obnovíš království pro Izrael?” Řekl jim: “Nepřísluší vám poznat časy a doby, které Otec uložil ve své vlastní pravomoci, ale přijmete moc Ducha Svatého, který na vás přijde, a budete mi svědky v Jeruzalémě a v celém Judsku, Samařsku a až po nejzazší konec země.” (Skutky 1:6–8)

Ježíš jim ve své odpovědi poukazuje na jejich pověření, které mají naplnit. Zároveň však jasně říká, že jakékoli zabývání se časem jeho příchodu není jejich věc. Časy a doby (řecky *kairos* a *chronos*) zahrnují jak delší časová období, tak i konkrétní čas. Kdo tedy spekuluje o obdobích anebo dokonce o konkrétním čase Ježíšova příchodu, ten se považuje za většího než apoštolové. Jinak by se tak jako oni držel těchto Ježíšových slov. Ohledně jeho druhého příchodu řekl Ježíš svým učedníkům již dříve:

O onom dni a hodině však neví nikdo, ani andělé v nebi, ani Syn; jenom Otec sám.
(Matouš 24:36)

Ani sám Syn to neví! Někteří vykladači Písma se odkazují na znění tohoto verše a říkají, že den ani hodinu sice nemůžeme vědět, ale přibližný čas se dá poznat. Ježíš však nemá na mysli, že On nebo andělé to neví přesně (něco jako hodinu nebo den sice nikdo neví, ale týden nebo rok ano). Ježíš má na mysli, že On ani andělé to neví v zásadě. Potvrzuje to Jeho slovy o zloději v noci:

Bděte tedy, protože nevíte, v který den váš Pán přijde. Uvažte přece: Kdyby hospodář věděl, v kterou noční dobu přijde zloděj, bděl by a zabránil by mu vloupat se do domu. Proto i vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kdy se nenadějete.
(Matouš 24:42–44)

I Petr (2 Petr 3:10) a Pavel používají podobenství o zloději v noci, aby ukázali, že není možné předpovědět čas, kdy se Ježíš vrátí.

O časech a dobách, bratři, nepotřebujete, aby vám bylo psáno. Vždyť sami přesně víte, že Pánův den přijde jako zloděj v noci. Když lidé budou říkat: „Pokoj a bezpečí“, tehdy na ně náhle přijde zkáza jako porodní bolesti na těhotnou ženu, a jistě neuniknou. Vy však, bratři, nejste ve tmě, aby vás ten den přepadl jako zloděj. Neboť vy všichni jste synové světla a synové dne. Nepatříme noci ani tmě. (1 Tesaloniickým 5:1-5)

Zmínili jsme názor, že den ani hodinu sice nemůžeme vědět, ale přibližný čas se dá poznat. Když mluví Pavel o „časech a dobách“ používá stejné výrazy jako Ježíš v prvním citovaném místě tohoto článku. Vyjádření zahrnuje konkrétní čas i delší časové období. V další větě Pavel mluví ve stejném smyslu o dni. Použil též Ježíšovo přirovnání o zloději, který přijde v nečekanou hodinu. Proto chápeme slova hodina nebo den prostě jako vyjádření pro čas a nevidíme smysl, rozlišovat konkrétnější čas a méně konkrétní období. Nevíme, kdy Pán přijde ani to nemůžeme vědět! Synové světla si nemusejí dělat starosti, kdy se Ježíš vrátí. Svým životem jdou vstříc Jeho dni a těší se na něj, protože každý den žijí tak, jak se Jemu líbí.

🔗 2 Najdeme v Bibli znamení konce světa?

Když čteme v Bibli těžké pasáže, je velkou pomocí se nejprve zamyslet, čemu mohli porozumět původní adresáti – lidé ke kterým mluvil Ježíš nebo apoštolové. To nám pomůže nedělat unáhlené závěry. U pasáží o příchodu Krista a naplnění časů to platí dvojnásobně.

Když lidstvo prochází válkami, epidemiemi a zemětřeseními, mnozí očekávají konec světa a Ježíšův příchod. Vycházejí mimo jiné z Ježíšových slov:

Až uslyšíte o válkách a povstáních, neděste se: neboť to musí nejprve být, ale konec nenastane hned.“ Tehdy jim řekl: „Povstane národ proti národu a království proti království, budou veliká zemětřesení a v mnohých krajinách hlad a mor, hrůzy a veliká znamení z nebes. (Lukáš 21:9-11)

Ježíš však tato slova neřekl v kontextu konce světa, ale v kontextu zničení jeruzalémského chrámu a celého města Jeruzalém. Jeruzalém byl zničen Římany v roce 70 n.l. Židé očekávali jiného Mesiáše, než jakým byl Ježíš – který by jim pomohl dostat se z područí Římanů. Toto očekávání jim dalo odvalu se proti Římanům vzbouřit, čímž začala tzv. židovská válka. Římané však zvítězili a Jeruzalém zničili. O několik veršů dále je vidět, že v Lukáši 21:9-11 Ježíš mluví o této události:

Když uvidíte, že Jeruzalém obkličují vojska, tu poznáte, že se přiblížila jeho zkáza. Tehdy ti, kdo jsou v Judsku, ať uprchnou do hor, kteří jsou v Jeruzalémě, ať z něho odejdou, a kteří jsou po venkově, ať do něho nevcházejí, poněvadž jsou to dny odplaty, v nichž se má naplnit vše, co je psáno. (Lukáš 21:20-22)

Až se Ježíš vrátí k soudu nad světem, nebude mít žádný smysl utíkat do hor. V roce 70 to mělo smysl velký. Ježíš nechtěl, aby jeho učedníci zahynuli v obklíčeném městě. Proto je předem varoval a prorokoval jim o znameních, která jim pomohou rozpoznat ten pravý čas, kdy mají z Jeruzaléma utéct.

Na první pohled se může zdát matoucí, že Ježíš tuto událost nazval Jeho příchod nebo Jeho den:

A tehdy uzří Syna člověka přicházet v oblaku s mocí a velikou slávou. (Lukáš 21:27)

Ve Starém zákoně někdy proroci hlásali podobným způsobem soud nad lidskou neposlušností:

Panovník Hospodin přichází s mocí, jeho paže se ujme vlády. Hle, svoji mzdu má s sebou, u sebe svůj výdělek. (Izajáš 40:10)

Trubte na polnici na Sijónu, křičte na poplach na mé svaté hoře, ať se třesou všichni obyvatelé země, neboť přichází den Hospodinův. (Jóel 2, 1-2)

Toto praví Panovník Hospodin: „Hle, přichází zlo za zlem. Přišel konec, konec přišel, bude s tebou skoncováno, hle, konec přišel! Naplňuje se, obyvateli země, tvůj úděl, přichází čas, blízky je den zmatku; na horách ustane výskání. (Ezechiel 7, 5-7)

Konec, o kterém mluví Ezechiel je zničení města Jeruzalém a konec prvního jeruzalémského chrámu. Jeho slova se naplnila o několik let později. První chrám byl zničen Babylóňany v roce 586 př.n.l.

I Ježíš nazval zničení Jeruzaléma a chrámu koncem a svým příchodem – příchodem, při kterém bude soudit izraelský lid. Podobně mluvil i na jiných místech:

Když vás budou pronásledovat v jednom městě, prchněte do jiného; amen, pravím vám, že nebudete hotovi se všemi izraelskými městy, než přijde Syn člověka. (Matouš 10:23)

Tento Ježíšův příchod k soudu nad Jeruzalémem je předzvěstí posledního soudu nad světem, o kterém neví nikdo, kdy přijde. Tyto dva soudy jsou od sebe časově vzdálené, ale obsahově blízké. Proto Ježíš někdy mluvil o jednom a hned zas o druhém. Tak to můžeme vidět i v následující pasáži z Matouše 16. Ve verši 27 mluvil o posledním soudu...

Syn člověka přijde v slávě svého Otce se svými svatými anděly, a tehdy odplatí každému podle jeho jednání. (Matouš 16:27)

... a hned v následujícím verši o zničení Jeruzaléma:

Amen, pravím vám, že někteří z těch, kteří tu stojí, neokusí smrti, dokud nespatří Syna člověka přicházejícího se svým královstvím. (Matouš 16:28)

Jeho příchod k soudu nad Izraelem potvrzuje, že jednou přijde soudit celý svět. Podobně se tato témata prolínají v Matouši 24, ale této kapitole se věnujeme v příloze.

Ačkoliv jsou tyto dva soudy obsahově blízké, v jednom se velmi liší. Zničení Jeruzaléma předcházela znamení. Ježíš však křesťanům nedal žádná znamení posledního soudu. Křesťané je nepotřebují, protože mají žít každý den v připravenosti na Jeho druhý příchod.

3 Naplnění času, konec dnů, poslední dny, poslední hodina - o čem to všechno je?

Na počátku svého působení mluvil Ježíš o naplnění času a volal své posluchače k obrácení:

Když byl Jan uvězněn, přišel Ježíš do Galileje a kázal Boží evangelium: „Naplnil se čas a přiblížilo se království Boží. Čiňte pokání a věřte evangeliu.“ (Marek 1:14-15)

Čas se naplnil ne proto, že by se blížil konec světa. Naplnil se, protože se lidé v Ježíšovi setkali s Boží milostí.

Nový zákon ukazuje, že poslední dny začaly s příchodem Ježíše.

Mnohokrát a mnohými způsoby mluvíval Bůh k otcům ústy proroků; v tomto posledním čase k nám promluvil ve svém Synu, jehož ustanovil dědicem všeho a skrze něhož stvořil i věky. (Židům 1:1n)

V těchto verších je již doba prvních křesťanů nazvána „poslední čas“. Bible nám tedy říká, že již prvním stoletím (ne až dvacátým prvním) začal poslední čas, protože příchodem Ježíše vyvrcholilo Boží zjevení. Ježíšova dokonalá poslušnost ukazuje cestu k Otci výrazněji, než to učinili proroci. V Ježíšovi se plně zviditelnila Boží podstata. Po jeho životě, smrti a zmrtvýchvstání bude pro spásu další důležitá událost už jen Jeho druhý příchod. Proto je celá doba křesťanství doba poslední. Ani výraz „na konci dnů“ neříká nic o tom, jak dlouho bude tato doba trvat. Pavel napsal Timoteovi o posledních dnech:

Vězte, že v posledních dnech nastanou zlé časy. Lidé budou sobečtí, chamtiví, chvástaví, domýšliví, budou se rouhat, nebudou poslouchat rodiče, budou nevděční, bezbožní, bez lásky, nesmiřitelní, pomlouvační, nevázaní, hrubí, lhostejní k dobrému, zrádčí, bezhlaví, nadutí, budou mít raději rozkoš než Boha, budou se tvářit jako zbožní, ale svým jednáním to budou popírat. Takových lidí se straň. (2 Tim 3:1-5)

Bohužel byli lidé ve všech dobách „sobečtí, chamtiví, chvástaví...“ jak už ukazuje příběh o potopě. Pavel zde nechce říct, že lidé byli dříve v zásadě lepší než v posledních časech. Nemluví ani o době, která by měla nastat dlouho po něm. Nemělo by velký smysl informovat Timotea o zkaženosti lidí ve 21. století. Spíše chce Timoteovi postavit před oči, že od Ježíšova příchodu po celou dobu křesťanství bude mnoho lidí, kteří se budou cítit Bohu blízko, budou se tvářit jako zbožní, ale svým jednáním to budou popírat. Jak ukazuje poslední věta těchto veršů žili už Pavel s Timoteem v posledních časech, protože se Timoteus má takových lidí stranit. Pavel už ve své době viděl kořeny zneužití křesťanství a toho, že lidé z křesťanství udělají vnější zbožnost, kulturu a formu. Podobně i v kapitole 4 verše 1-5 připomíná Timoteovi, že přijde doba, kdy lidé „odvrátí sluch od pravdy a přikloní se k bájm“. Tato situace však nenastane až před koncem světa. Začala už v době Pavla, jak vidíme i z 1 Timoteovi 4:1-11, 6:20n, Skutky 20:29n.

Překrucování křesťanského učení stojí též na pozadí slov apoštola Jana o příchodu antikrista.

Dítky, nastala poslední hodina; a jak jste slyšeli, že přijde antikrist, tak se nyní vyskytlo mnoho antikristů; podle toho víme, že nastala poslední hodina. (1. Jan 2:18)

Jan nechtěl čitatele jeho listu naladit na blízký Ježíšův příchod. V celém jeho dopise to nikde ani nenaznačuje. Již v čase novozákonní církve se vynořila první falešná učení, a tak se potvrdila Ježíšova slova

Ježíš řekl svým učedníkům: „Není možné, aby nepřišla pokušení; běda však tomu, skrze koho přicházejí. Bylo by pro něho lépe, kdyby mu dali na krk mlýnský kámen a uvrhli ho do moře, než aby svedl k hříchu jednoho z těchto nepatrných. (Lukáš 17:1nn)

Svévolné lidské nauky byly už před Ježíšem. Jasnost a přímost Ježíšových slov však též vedly k větší propracovanosti svůdných učení. Satan – otec lži se snaží odpoutat pozornost od pravdy skrze myšlenky, které se mohou zdát biblické. Apoštol Jan nám ukazuje, že svědectvím o prolhanosti falešných učitelů je nejen obsah jejich učení, ale i chybějící bratrská láska. To platí i dnes. Ačkoliv existuje mnoho falešných učení, i pro otevřeného člověka je možné posoudit, zda konkrétní společenství následuje Ježíšovy příkazy nebo ne.

✚4 Jak mluvil Ježíš o svém druhém příchodu?

Ježíš zdůrazňoval upřímnost a bdělost. Ve slovech, která najdeme v evangeliích ohledně druhého Ježíšova příchodu nejde o rozpoznatelná znamení, ale o život ve věrnosti a pravdivosti.

Budte připraveni a vaše lampy ať hoří. Budte jako lidé, kteří čekají na svého pána, až se vrátí ze svatby, aby mu hned otevřeli, až přijde a zatluče na dveře. Blaze těm služebníkům, které pán, až přijde, zastihne bdící. Amen, pravím vám, že se opáše, posadí je ke stolu a sám je bude obsluhovat. Přijde-li po půlnoci, či dokonce při rozednění a zastihne je vzhůru, blaze jim. (Lukáš 12:35–38)

Jen upřímná láska k našemu Pánu nás může ochránit od formálního křesťanství. Ježíš pokračuje podobenstvím o zloději v noci a podobenstvím o věrném a nevěrném služebníkovi

Blaze tomu služebníkovi, kterého pán při svém příchodu nalezne, že tak činí. Vpravdě pravím vám, že ho ustanoví nade vším, co mu patří. Když si však onen služebník řekne: „Můj pán dlouho nejde“ a začne bít sluhy i služky, jíst a pít i opíjet se, tu pán toho služebníka přijde v den, kdy to nečeká, a v hodinu, kterou netuší, vyžene ho a vykáže mu úděl mezi nevěrnými. (Lukáš 12:43–46)

Ježíš nám klade na srdce, že záleží na službě v poslušnosti, s nerozděleným srdcem, nenechat se rozptýlit něčím jiným a už vůbec ne vlastními žádostmi. Vědomí, že neexistuje žádná jiná cesta v nás posiluje i skutečnost, že nikdo neví, kdy se Ježíš vrátí. Navíc musíme pamatovat na to, že většina lidí zažije den Jeho příchodu v momentě, kdy zemřou. Nevěrný služebník není jen varováním pro poslední lidskou generaci. V každé době je potřeba usilovat o sebezapření a poslušnost. Vzdor vůči Božím přikázáním vede brzy k zatvrzení. Nesmíme k sobě být falešně shovívaví a myslet si, že se určitě budeme moci později obrátit. Není to v našich rukách! Proto Ježíš varuje svoji církev a mluví o svém příchodu, aniž by chtěl říct, že tento příchod musí nastat brzo.

Probuď se a posilni to, co ještě zůstává a je už na vymření! Neboť shledávám, že tvým skutkům mnoho chybí před Bohem; rozpomeň se tedy, jak jsi mé slovo přijal a slyšel, zachovávej je a čiň pokání. Nebudeš-li bdít, přijdu tak, jako přichází zloděj, a nebudeš vědět, v kterou hodinu na tebe přijdu. (Zjevení 3:2nn)

Ježíš zde použil výraz zloděje, kde varoval sebevědomé věřící, aby neodpadli. Nedá se vzdorovat mnohým varováním, a přesto dosáhnout účasti na Ježíšově věčné radosti.

Naléhavost věrnosti a poslušnosti i v časech těžkého pronásledování je hlavní zpráva knihy Zjevení. Bohužel se po staletí tato kniha stala živnou půdou pro spekulace o čase druhého Ježíšova příchodu. Není náhoda, že mnozí vykladači Písma promítají do bohatých obrazů knihy Zjevení různé dějinné události. Předpovídat budoucnost a dobu Ježíšova příchodu je pro člověka vzrušující. Zároveň tito vykladači Písma většinou patří k náboženským organizacím, kde se obchází to nejdůležitější – přijmout Ježíšovo volání, zapřít sebe sama, následovat ho, milovat bratry a žít v jednotě Ducha. Kristus nám nedal knihu Zjevení jako zdroj spekulací, ale jako pomoc, abychom se nenechali svést světem.

Protože jsi zachoval mé slovo a vytrval, zachovám tě i já v hodině zkoušky, která přijde na celý svět a prověří obyvatele země. Přijdu brzy; drž se toho, co máš, aby tě nikdo nepřipravil o vavříin vítěze. Kdo zvítězí, toho učiním sloupem v chrámě svého Boha a chrám již neopustí; napíšu na něj jméno svého Boha a jméno jeho města, nového Jeruzaléma, který sestupuje z nebe od mého Boha, i jméno své nové. Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím.“ (Zjevení 3:10-13)

Ježíš církev v Pergamonu chválí a zaslubuje jí Jeho ochranu v časech pokušení. V Novém zákoně je ještě mnoho veršů, kterými nás Ježíš a apoštolové povzbuzují, abychom se drželi čistého učení a žili podle něho. Doufáme, že Vám byl tento neúplný článek určitou pomocí najít jasnější pohled na to, co znamenají výroky o posledním čase. Budeme rádi, když se nám ozvete, ať už kvůli této otázce nebo kvůli jiným otázkám křesťanské víry.

Pokud máte myšlenky nebo otázky k tomuto textu, budeme rádi, když nám napíšete

E-mailová adresa

Zpráva

Odeslat

© 2021 www.krestane.info - Všechna práva vyhrazena.

Uvedená biblická místa jsou převzata z Bible :

Písmo svaté Starého a Nového zákona : český ekumenický překlad © 1987 - 2009 .

Odkazy a obsah článků (v nezměněné formě s uvedením zdroje) mohou být šířeny pro nekomerční účely.

Publikování anebo šíření obsahu těchto webových stránek v jiné formě anebo pro jiný účel podléhá našemu souhlasu.

Webová stránka může obsahovat odkazy na internetové stránky třetí strany.

Jejich zveřejnění neznamena, že jejich obsah schvalujeme, přijímáme anebo s ním souhlasíme.